

Nærings- og fiskeridepartementet
Fiskeri- og Havbruksavdelingen
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo

DEN NORSKE
VETERINÆRFORENING

Org. nr. 966251808

Postadresse:
Pb. 6781 St. Olavs plass
0130 Oslo

Besøksadresse:
Keysers gt. 5
0165 Oslo

22 99 46 00
dnn@vetnett.no
www.vetnett.no

Jnr.: 624/16/EB/Ark.nr.
0.590/Oslo 21.09.2016

Høringsnotat - Forslag til regelverk for å implementere nytt system for kapasitetsjusteringer i lakse- og ørretoppdrett

Den norske veterinærforening (Veterinærforeningen) har fått ovennevnte høring til uttalelse.

Veterinærforeningen viser til høringsnotat til havbruksmeldingen og vil gjenta synspunktet om at en handlingsregel basert kun på forekomst av lakselus neppe er bærekraftig når det gjelder å regulere kapasitetsjusteringer i oppdrettsnæringen.

Veterinærforeningen mener fortsatt at fiskehelse og velferd bør inkluderes i handlingsreglene. Det blir ikke riktig å gi mulighet til økt produksjon til lokaliteter som ikke har kontroll på disse to parametrene, til tross for at de har lave lusenivå. Økt produksjon på lokaliteter med gjentatte høye svinntall er å anse som etisk uforsvarlig. Svinn oppfyller også kravene som er satt om at parameterne skal være målbare og enkelt å overvåke. I meldingen pekes det på at fiskehelse og velferd best kan håndteres gjennom gjeldende regelverk og bedriftsegne prosedyrer knyttet til den enkelte lokalitet da dette er i bedriftens egeninteresse å ha kontroll på, samt at Mattilsynet har mulighet til å sette inn restriksjoner hvis dette ikke er under kontroll. Dette gjelder i aller høyeste grad også for lakselus, som er det ene parameter som er valgt tatt med som regulerende for vekst.

Det er også grunn til å understreke at ensidig fokus på lusepåslag som bærekraftsindikator kan medføre store problemer med tanke på fiskevelferd og resistensutvikling. Uforholdsmessig stort fokus på å holde lusenivå lavt vil kunne medføre hyppigere håndtering av fisken og bruk av metoder som er velferdsmessig diskutabile.

Det hevdes i meldingen at lakselus ikke utgjør et fiskehelseproblem for oppdrettsfisken, men kun er et problem for villfisk. Dette stemmer så lenge man holder seg under dagens tillatte grense for lakselus på anlegget, men hvis nivåene av lakselus får lov til å eskalere i anleggene går det i stor grad ut over både fiskehelse og velferd til oppdrettsfisken. Oppdrettslaks med luseskader var vanlig frem til tidlig på 1990-tallet, og observeres som enkelttilfeller også i dag.

I tillegg bør det eksisterende system for rapportering av svinn gjennom Altinn utvides til også å omfatte registrering av sykdom og andre tapsårsaker på en enkel måte som gjør det overkommelig for oppdretter å gjennomføre denne type rapporteringer direkte. Det må påpekes at

DEN NORSKE
VETERINÆRFORENING

majoriteten av oppdretterne registrerer årsak til svinn i sine egne interne databaser i dag.

Justering av kapasitet

I høringsnotatet slås det fast at Departementet alene avgjør om miljøpåvirkningen er akseptabel, moderat eller uakseptabel, og at denne beslutningen skal baseres på vurderinger *blant annet* fra fagmyndigheten. Siden den miljøindikatoren som foreløpig er valgt har potensielle store konsekvenser for fiskehelse- og velferd, mener Veterinærforeningen at fagmyndighetens rolle her bør være avgjørende og at Mattilsynet som forvalter fiskehelse og velferd må ha en «vetorett», slik det som eneste etat har når Fylkeskommunen gir løyver til bruk av nye lokaliteter/utvidelse av eksisterende lokaliteter i dag. Objektive regler for bruk av svinn-historikk på lokalitet og i eierselskap bør ligge til grunn.

Foreslåtte unntaksregler

Veterinærforeningen mener at alternativ 4 på nåværende tidspunkt er den mest aktuelle unntaksregel. Av helse- og velferdsmessige grunner er det viktig å finne en fornuftig balanse mellom mekanisk og medikamentell avlusning, og en må også ta høyde for at det vil kunne komme nye medikamentelle midler for avlusning. Fra et velferdsmessig og helsemessig ståsted er *i prinsippet* oralbehandling bedre for fisken en mekanisk behandling eller badebehandling. Det forutsettes at miljøhensyn og matvaresikkerhet er ivaretatt ved godkjenning i Legemiddelverket, og at fisken er frisk og at all fisk spiser fôret sitt.

Eksempelvis kan en medikamentell våravlusing og i tillegg en tilsvarende avlusning i høysesongen august-september være å anse som forsvarlig. Dette vil da trolig bli de eneste medikamentelle avlusningene på lokaliteten. Hvis man totalforbyr medikamentelle behandlinger og har for lav toleransegrense for påslag vil dette trolig presse gjennom hyppigere mekaniske avlusninger enn hensiktsmessig, trolig også i tilfeller hvor det hadde vært både velferdsmessig og helsefaglig mer forsvarlig med medikamentell behandling.

Med hilsen

Den norske veterinærforening

Ellef Blakstad
fagsjef